

Останніми роками, Україна активно працює над гармонізацією свого господарського законодавства з європейськими стандартами. Це сприяє покращенню бізнес-клімату, забезпечує захист прав інвесторів та сприяє інтеграції української економіки у світовий ринок.

Господарське право сприяє використанню альтернативних механізмів вирішення спорів, таких як медіація та арбітраж. Це дозволяє сторонам вирішувати конфлікти шляхом переговорів та зменшує навантаження на судову систему.

Господарське право неодмінно буде розвиватися відповідно до змін в економічних та технологічних реаліях. З урахуванням швидких змін у світі бізнесу та електронної комерції, господарське право буде вдосконалюватися для адаптації до нових викликів та потреб глобального ринку.

Господарське право в системі права України відіграє важливу роль у забезпеченні ефективності та стабільності економіки. Воно регулює відносини між підприємцями, захищає їхні права та створює умови для розвитку підприємництва та конкурентоспроможності національного бізнесу. Знання господарського права є важливим для кожного підприємця та громадянина, що бажає бути освіченим у питаннях господарювання та правового захисту своїх інтересів.

Гарлиєв А.
Науковий керівник: Соляр В.В.
Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С.Сковороди

ЩОДО ПИТАННЯ ПОВНОТИ ВИМІРЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ

Питання ефективності функціонування національної економіки є актуальним за будь-яких умов та стадій розвитку економіки. В основі економічного зростання і подальших економічних змін в Україні безумовно є забезпечення економічної і соціальної ефективності відповідно до сучасних їх параметрів виміру та проявів, а також з огляду зростаючих потреб суспільства.

Найважливішою якісною характеристикою ведення господарства на всіх рівнях є ефективність виробництва. У тлумачному словнику поняття «ефективний» означає «той, що дає ефект, який приводить до потрібних результатів, наслідків, дає найбільший ефект». Ключове питання полягає у базі і підході до порівняння очікуваного результату, а звідси – у змісті поняття «ефективність». У теорії ефективності існує два підходи до її визначення: за методом абсолютної ефективності і методом порівняльної ефективності. Перший передбачає визначення ефективності за допомогою абсолютних показників, зокрема через розмір створеного національного доходу, і характеризує ступінь відповідності досягнутого результату встановленим нормативам (планам). На думку багатьох сучасних економістів, яку розділяє автор, у даному підході мова йде не про ефективність виробництва, а про його ефект, результат.

На сьогодні в економічній науці превалує другий метод, який полягає у визначенні відносного ефекту. Отже, під терміном «ефективність» можна розуміти відносний ефект, результат процесу виробництва у порівнянні з витратами, що забезпечили його одержання. Загальна формула ефективності полягає у співставленні витрат і результату виробництва, або у порівнянні ВВП з сукупними витратами трудових, матеріальних і фінансових ресурсів.

Для досягнення ефективності розподілу ресурсів вони повинні бути розподілені між фірмами і галузями таким чином, щоб отримати певний асортимент товарів, який найкраще буде задовольняти потреби споживачів. У цьому полягає виконання однієї з важливих умов – ефективного розподілу ресурсів. Звідси, ефективність виробництва – це ступінь використання виробничих ресурсів суспільного виробництва; комплексне відбиття кінцевих результатів використання засобів виробництва й робочої сили за певний проміжок часу. Другою вимогою ефективного виробництва – є створення оптимального складу продукції, яка виробляється з найменшими витратами (принцип виробничої ефективності).

Отже, економічну ефективність відображають різні вартісні і відносні показники: зростання виробленої продукції у вартісному виразі (виконаних робіт, наданих послуг) у постійних цінах на душу населення; виробництво продукції на 1 грн. витрат; величина одержаного прибутку; рентабельність виробництва – відношення прибутку до середньорічної вартості основних виробничих і оборотних фондів, того ж прибутку до повних витрат, до об'єму виробництва; витрати виробництва й обігу на 1 грн. виробленої продукції; показники підвищення використання основних фондів, оборотних коштів, капітальних вкладень і матеріальних витрат (фондовіддача, матеріаловіддача), відношення капітальних вкладень до прибутку (до вартості продукції); показники підвищення ефективності використання праці (продуктивність праці, темп її зростання тощо).

Гармаш С.В.
Науковий керівник: Перерва П.Г.
НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМНІ МОМЕНТИ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

«Процес глобалізації, позитивні та негативні явища, пов'язані з цим феноменом, сьогодні є найбільш дискусійними напрямками у сучасній науковій думці. Проблема глобалізації присвячено багато публікацій, вони є предметом багатьох наукових конференцій та досліджень». «На сьогодні нові випробування, з якими стикається суспільство, слід аналізувати в аспекті тих глобальних змін, що відбуваються у світі – перерозподіл сфер впливу світових лідерів у боротьбі за споживання обмеженого ресурсу за рахунок третіх країн».

«В епоху переходу світу від однополярного до багатопольного відбувається закінчення епохи глобальної економіки. У такій ситуації все більше уваги необхідно приділяти розвитку саме національних економік, виходячи з національних інтересів суспільства».

На сьогодні відбувається порушення економічної стабільності, як наслідок – знищення промисловості «слабких» країн і перетворення їх у ринки